

Београд, 18. новембра 2012. године

Саопштење Удружења драмских писаца Србије

Поводом ослобађајуће пресуде жалбеног већа Хашког трибунала у случају хрватских генерала Анте Готовине и Младена Маркача, првостепено осуђених за злочине против човечности учињене током операције „Олуја“ – којом приликом су хрватске војне снаге, уз подршку својих иностраних покровитеља, побиле око 2 000, а протерале око 200 000 Срба, чланови Удружења драмских писаца Србије сматрају својом минималном грађанском обавезом да јавно искажу следеће ставове:

1) Ослобађајућу пресуду осуђенима за злочине против човечности треба, такође, сматрати злочином против човечности.

2) Изјаву хрватског председника Јосиповића да ће за „евентуалне злочине казнити чак и Кинезе, ако их случајно нађе међу злочинцима, међу којима, као што можемо видјети, нема

Готовине и Маркача“, сматрамо поспрдном, циничном и, дакако, неукусном – али корисном, јер показује прави однос према тзв. процесу историјског помирења српског и хрватског народа, као што то показује и општенародно славље и весеље у независној хрватској држави.

3) Ако су поменути хрватски генерали невини, онда су прогони, убиства, паљење и разарање српских огњишта дозвољен, а можда и добродошао чин.

4) Питамо се да ли већ и припадници страних, па и нама ненаклоњених држава, треба да опомињу Србе како, најзад, морају смоћи снаге и рећи своје историјско „не“.

5) Питамо се да ли Чеси треба на својим улицама, пред полицијом, да бране српске интересе, док Срби повијају главе, а српске невладине организације и „просвећени“ појединци исту-

пају као гласноговорници лицемерне, циничне манипулације српском националном судбином од стране наших западних „пријатеља“.

6) Питамо се да ли смо толико ниско пали да и бивша хашка тужитељка, госпођа Карла Делпонте, треба да се ишчуђава ослобађајућој пресуди хрватским генералима.

7) Питамо се докле ће Срби, несложни, неодлучни, својим самозававајућим, волунтаристичким држањем рушити властити интегритет, гу-

бећи историјску битку са онима који једнодушно и непоколебљиво стоје иза својих националних интереса.

8) И, најзад, питамо се докле ће се Србија правити да не схвата до које мере је марионета у традиционалној игри великих сила, игри у којој, са оптимизмом и вером у бољу „европску“ будућност добровољно учествује.

Председник Удружења драмских
писаца Србије
Миладин Шеварлић

Српска војска у Битољу